

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od peterstopne petiti-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafljovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst. upravništvo pa v pritličju. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravništva telefon št. 35.

P. n. volilci narodnonapredne stranke!

„Slovensko društvo“ v Ljubljani sklicuje s tem za prihodnjo nedeljo ali dan 7. aprila 1907 ob 10. uri dop.

shod volilcev narodnonapredne stranke v veliko dvorano „Mestnega doma“ v Ljubljani.

Spored

temu shodu je:

I. Razgovor o volitvah v občinski svet ljubljanski.

II. Ljubljanski župan g. Ivan Hribar se predstavi kot državno-zbornski kandidat za deželno stolno mesto ljubljansko.

P. n. volilci narodno-napredne stranke, udeležite se tega shoda polnoštevilno in s tem pokazite, da se zavedate v polni meri svojih dolžnosti.

Čast naše bele Ljubljane zahteva, da bode naš nedeljski shod sijajna manifestacija narodno-naprednega volilstva.

V Ljubljani, 5. aprila 1907.

„Slovensko društvo“.

Hribar — Kregar.

Končno se je župan Hribar vendar vdal občni želji in nujnim prošnjam izvrševalnega odbora narodnonapredne stranke in je prevzel kandidaturu za mestoljubljansko, kar je vse razsodno prebivalstvo pozdravilo z največjo radostjo in z veselim prepričanjem, da dobi v županu Hribarju Ljubljana poslanca, da si boljše ne more želeli.

Kdo je župan Hribar in kaj je že vse storil za slovenstvo sploh in

zlasti za stolno mesto Ljubljano, tega pač ni treba navajati, to ve vsak otrok, to priča takorekoč vsak kamen v Ljubljani. Kar je v Ljubljani zavednih in razumnih volilcev, pojdejo glasovat za župana Hribarja z navdušenjem in s prijetno zavestjo, da ni nihče tako poklican, zastopati ljubljansko mesto, kakor njega najzaslužnejši mož in dolgoletni župan Hribar.

V klerikalnem taboru je Hribarjeva kandidatura vzbudila veliko porotost in veliko jezo. Na zmago klerikalci pač nikdar niso resno mislili, to priča že dejstvo, da so postavili za kandidata tako brezpomembno osebo kakor je Kregar, toda upali so, da s svojo agitacijo dosežejo vsaj impozantno manjšino in da morda — ker postavijo tudi Nemci in socialni demokrati svoja kandidata — dosežejo celo ožjo volitev. Zdaj, ko je kandidat župan Hribar, so izgubili tudi to upanje. To jim je leglo na živce tako, da že ne vedo, kaj pišejo.

„Slovenec“ je snoči posvetil kandidaturi župana Hribarja članek, ki je ravno tako brezmejno neumen, kakor gorostasno smešen. Čitali smo v „Slovenecu“ že mnogo budalosti, ali kaj takega le še ne, kakor snoči, ko se upa ta listič primerjati Kregarja, ki še žive dni ni nikjer nič storil, ki ne ve ničesar in ne zna ničesar, z županom Hribarjem, ki dela 20 let v občinskem svetu, ki dela 18 let v deželnem zboru, ki je 11 let župan in je iz razvalin, ki jih je napravil potres, ustvaril novo, cvetoče mesto. To je že vrhunec smešnosti in nesramnosti; „Slovenec“, to kaže ta primera, je že blizu tam, kjer se začneja očitna blaznost.

Mislino pač, da ljubljanskim volilcem ne bo težko se odločiti, koga naj pošljejo v državni zbor za poslanca, ali svojega prvega in najzaslužnejšega someščana, ali pa obskurnega Kregarja, ki mora službovati duhovščini kot agitator, ker bi mu sicer ne dajala več kruha.

Če je kdo kakor nalašč poklican, da zastopa Ljubljano v državnem

zboru, je to župan Hribar. Spričo temu je pač največja nesramnost, če pravi „Slovenec“, da je Kregar pravi mož za Ljubljano, da bi Kregar bolje in uspešneje zastopal koristi mesta in njegovega prebivalstva kot župan Hribar in da bi bila Hribarjeva izvolitev prava potresna katastrofa za Ljubljano. Na take urnebesne budalosti se človek niti jeziti ne more.

Kdor ni popolnoma zabit in nezmožen misliti, tisti ve, kaka sreča je za Ljubljano, da se je župan Hribar končno vendar dal preprostiti in je prevzel kandidaturu. Njegova oseba je porok, da bo storil kot poslanec vse, kar je le človeškim močem mogoče storiti. Tega se zaveda vsa Ljubljana in zato pozdravlja kandidaturu župana Hribarja s tako veliko radostjo in s tako iskreno navdušenostjo.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Budimpešta, 4. aprila. Kmetški puniti v sosednji Rumuniji so pripomogli, da je v današnji seji poljedelski minister Daranyi predložil zakonski načrt o ureditvi pravne razmerja med kmetovalci in njihovimi uslužbenci, nadalje zakonski načrt o državni podpori pri zidanju hiš za kmetijske delavce. — Potem je zbornica sprejela v tretjem branju zakon o spremembi odvetniškega reda, nakar se je nadaljevala glavna razprava o ureditvi pravnih razmer in plač nedržavnim učiteljem. Z zakonom se hoče izvesti skrajno pomadžarenje vsega šolstva na Ogrskem. To je pripoznal tudi poročevalec Vertan, ki je povedal, da je načrt zadnji poskus, pomagati občinam in konfesijam, da se ljudskošolski pouk izvede primerno madžarski državni ideji. V imenu ljudske stranke je govoril proti predlogi posl. Molnar, češ, da je zakon nevaren katoliški cerkvi in sploh vsem veroizpovedanjem ter pomeni le nov korak za

podržavljenje vsega šolstva. Naučni minister grof Apponyi je odgovorjal, da se višja duhovščina popolnoma strinja z njim. — Poslanec Polit (Srb) je ostro pobijal načrt, ki je nevaren avtonomiji pravoslavne cerkve, in ker se z novimi določbami odpro vrata ovaduštva. Zavračal je obdolžitve, da uganjajo nemadžarske narodnosti politiko, ki je všeč Dunaju. Predlagal je, naj se načrt odstavi z dnevnega reda, minister pa naj izdela sporazumno z metropolitom pravoslavne cerkve nov zakon, ki bo obsegal le zboljšanje plač učiteljstvu. — Razprava se je nato prekinila.

Trgovinski minister Kossuth namerava še ta mesec predložiti zbornici načrt o zboljšanju plač uradnikom državne železnice.

Slovaška zmaga na Ogrskem.

Budimpešta, 4. aprila. Pri ožji volitvi v Pezinku je bil izvoljen v državni zbor slovaški narodnjak Milan Ivanka.

Iz srbske skupščine.

Belgrad, 4. aprila. Ker je Popović imenovan za državnega svetnika, izvoljen je za predsednika skupščine srbski poslanik v Parizu Vesnić.

Nemiri v Macedoniji.

Carigrad, 4. aprila. V mestu Istilo (vilajet Skoplje) so odkrili bolgarsko četo. Razvil se je boj, ki še traja.

Iz ruske dume.

Petrograd 4. aprila. Nadaljevala se je debata o državnem proračunu. Posl. Stezky (Poljak) je hudo kritikoval vladno politiko ter trdil, da imajo Rusi največ dohodkov od Poljakov. — Finančni minister Kockovcev je zavračal napade ter izjavil, da ima Rusija za Poljsko mnogo večje izdatke kakor pa so dohodki, ker Poljska ni samo kulturna dežela, kakor je trdil Stezky, temuč tudi dežela umorov in revolucije. Kar se

tiče avtonomije in narodnostnih pravic, o tem se bo dalo mirneje govoriti, ko pride čas za to. — Poslanec Alekinski (socialni demokrat) je v dvehurnem govoru napadal vlado ter izjavil, da je duma ničla. Ako vlada zahteva, naj ji duma votira proračun, hoče s tem le prikriti svoje grehe pred Rusijo in celim svetom, da si lahko najme novo posojilo. Predčital je notico iz nekega angleškega časopisa, da ruska vlada v bodoče brez dume ne najme več posojila; ako bi to vendar storila po razpustu dume, bi bilo to besedolomstvo. Po teh besedah je zaklicalo več poslancev: Gospod predsednik, to je razžaljenje veličanstva! Predsednik je odgovoril, da sme vsak poslanec poljubno zapustiti dvorano. Poslanec Alekivski je le prečital članek v angleškem časniku, ni pa izrekel lastnega mnenja. Vkljub tej izjavi je zapustilo 30 poslancev dvorano ter so poslali predsedniku protest. Govori se, da nameravajo poslati protestno deputacijo k ministrskemu predsedniku Stolypinu z zahtevo, naj razpusti dumo.

Dogodki na Ruskem.

Berolin, 4. aprila. Iz Petrograda poročajo, da se pripravlja splošen preobrat. Oktoberski manifest se prekliče, duma se odpravi in vse svobodnomiselno časopisje se zatne. Prevrat se izvrši med splošnim klanjem vseh vladi neljubih oseb.

Varšava, 4. aprila. V Sosnovicah so neznani močje napadli na izprehodu vrhovnega prokuratorja vojnih sodišč Jagerskega ter ga ustrelili.

Petrograd, 4. aprila. Štrajk mornarjev v Kaspiškem morju je zavzel zelo resen značaj. Poštni promet morajo vzdrževati vojaki. Mornarji so ponoči potopili več ladij, ki so jih imeli zasedene vojaki. Ker štrajkajo tudi brzojavni uradniki, pride le malo vesti med svet. Državno pravdnštvo je uvedlo preiskavo proti poslancema

LISTEK.

Pastirica Afrodita.

(Roman Romanov.)

(Konec.)

Mislila je Tončka in je gledala dol, gledala je in je čakala, kdaj se zgane za ovinkom in se približa po holmu navzgor. Zakaj takrat se bo odprlo novo življenje, pretrgalo se bo zagrinjalo od vrha do tal in bo minilo, kar je bilo malo lepega in žalostnega. Tako bo, kakor bi se porodil človek prav tisti hip; ne bo minulosti več, vse trde, z grenkosti preprejene, umrl bo nanjo nelep spomin.

Prestopile bodo noge, odrple se bodo duri in bodo zasijale silne luči v obraz. In bodo pristopili imenitni ljudje, priklonili se bodo in bodo ponižno pozdravili.

Tiho teče čas in naglo in blizu je trenutek, ko bo treba sezuti črevlje od trdega in rjavega usnja in bo treba obuti bele od svetlega atlasa in bo treba obleči tesno bluzo in svetlo krilce, splesti bo treba lepo lase in bo treba dati vanje veliko rdečo rožo...

Pomislija je Tončka, kako je bilo zapisano v knjigi, glej, in je postala žalostna. Zakaj z grofco se je zgodilo tako, da je prišel rešitelj k revnemu dekletu in ga je prijel za roko in ga je peljal do duri, za katerimi so sijale luči in so hodili srečni ljudje. In je bilo treba obudi črevlje od atlasa, deti rožo v lase, obleči svileno krilce in tesno bluzo je bilo treba naglo zapeti. In so se odrple duri na široko in so se zaprle in je ostala za njimi vsa minulost, ki ni bila lepa in ki je umrl nanjo nelep spomin. Prerodilo se je dekle, sijale so luči na grofco, enkrat se je dogodilo tako na svetu, potem nikoli več...

Gledala je Tončka dol do ovinka in je gledala in se spomnila. Glej, in je minila žalost, šel je mimo tisti lepi večer, razlila se je po telesu topla slast. Že so se zapirale oči, lezla je glava nazaj, visele so roke trudne ob telesu. Nalabko so se odrple ustne, žarele so in so čakale, kakor je čakalo srce odrešenja...

Spomin je bil zdaj, sanje samo, enkrat pa niso bile sanje. Niso pričakovale ustne in so dočakale, niso slutile oči in so se zaprle...

„Ne umreti, živeti, živeti...“

Domislila se je Tončka tiste noči, ko je spregovorila široko šumeča plan in se je oglesilo nebo z mogočnim in resnim glasom. Spomnila se je, kako se je nižala luna, kako so plavale od neba dol zvezde v velikih kolobarjih, priplavale so, padle v zeleno plan in so ugasnile...

„Ne umreti, ne umreti...“

Prišlo je na pamet Tončki, da bi stopila na pot dol, da bi šla povsod in bi poiskala tistega, ki je bil prišel od bogvekod in je pravila o njem zlato vezana knjiga.

„Ne umreti, živeti...“

Povedala bi mu natančno, prosila bi in bi se menda dogodilo. Treba bi bilo sezuti črevlje, odložiti krilce, spodaj vse otepeno...

In takrat se je premaknilo spodaj na ovinku, premaknilo se je in se je bližalo in se je pomikalo spodaj med rebri in holmi. Glej, na vozu je sedel, ki je bil zamahnil z roko, da je zabučalo in zagrmelo, kakor zagrmel orglje v cerkvi, kadar je Velika noč ali Novoga leta dan. Peljal se je na vozu in Tončka je zamahnila z roko in je na glas zaklicala:

„Hej... hej...“

Stekla je po holmu navzdol, usta-

vila se je na sredi in je pogledala v dolino in je zaklicala drugič:

„Hej... hej...“

Glej, in se je ustavil voz in je tekla Tončka do pota in se je ustavila ob vozu. Ustavila se je, roke je skrila pod predpasnik in je povesila oči. Sram jo je bilo naenkrat in je bila pozabila besede, ki bi jih bilo treba povedati. Pozabila je in je stala tik voza in je povesila obraz.

„Kako pa ti je ime, punčka?“

In je stala in ni ničesar odgovorila.

„Afrodita si, Afrodita...“

Stegnil se je z voza, prijel jo je za roko nad komolcem in jo je potegnil čisto k vozu.

„Afrodita si, Afrodita...“

Božal jo je po licih, dvignil ji je obraz in je gledal v povesene oči. In potem se je sklonilo nad njo, doteknilo se je čela, ustne pa so žarele zastoj, ker so čakale in hrepenele. Glej, in se je pomaknil voz, nagloma se je pomikal dalje, daleč že spodaj se je gubil sredi pota, gubil se je v jesenski megli in je utonil sredi nje...

Tončka je stala ob potu, stala je, potem se je okrenila in je šla po strmini gor. Silno težka je bila pot, ko-

maj so jo zmagovala noge in so oslabele in omagale.

Tončka je sedla sredi strmine, z rokami je zakrila obraz in žalost se je razlila po njenih prsih.

„Nisem Afrodita, nisem...“

Žalostna je bila Tončka, ni bila Afrodita, samo grofco je bila Afrodita, ki je pisala o njej zlato vezana knjiga.

„Nisem Afrodita, nisem...“

Težko je bilo srce, zakaj jesen je bila okoli, ni se dvignilo zagrinjalo razpeto od vrha do tal. Ni se pretrgalo, ni zasijala luč, v meglenem morju so tonili trudni in obnemogli pogledi...

Tam daleč, daleč, za gorami menda, za širokimi dolinami, za holmi z rožami posutimi, za vodami šumečimi, tam daleč, daleč je sijala menda svetla luč. Tam se je menda vila bela pot, bela in ravna in gladka kakor miza od belega javorja. Tam daleč je bila zelena plan, se je premaknila luna na nebu, so se zazibale zvezde in so se pomikale dol v širokih kolobarjih, plavale so in so dosegle zeleno plan in so ugasnile in utonile. Tam so se zaprle oči, je lahko umrlo srce, nad in hrepenenja prazno...

dume Tišojnskemu in Urasovu, ker sta obdolžena, da sta sestavila pozive na kmete, naj podpirajo dumo v boju proti vladi.

Odesa, 4. aprila. Gubernator v Besarabiji je brzojavil generalu Kaulbarsu, naj takoj pošlje celo divizijo vojakov v Kišenev, ker so na mejah nastali resni nemiri.

Za mirovno konferenco v Haagu.

Dunaj, 4. aprila. Pod predsedstvom poslanika pl. Mereya so se začele včeraj interne konference o predmetih, ki pridejo v razpravo na mirovni konferenci v Haagu. Pripravljalne konference se vrše deloma v ministrstvu zunanjih del, deloma pa v vojnem ministrstvu ter se jih udeležujejo general baron Giesl, podadmiral Haus in dvorna svetnika Lammasch ter Weil. Določili se, kako stališče zavzame Avstrija proti predlogi za razoroženje.

London, 4. aprila. Predsednik Zedinjenih držav Roosevelt je sprožil misel, naj se vprašanje o razoroževanju izroči posebnemu odseku. Anglija se svojemu predlogu nikakor ne odpove, a pričakovati je, da se tudi Nemčija in Avstro-Ogrska vdasta.

Petrograd, 4. aprila. Diplomatični zastopniki Rusije so bili danes naprošeni, naj dostavijo velesilam okoliščino o drugi mirovni konferenci. Nadalje se naznanja, da so vse velesile sprejele ruski program za mirovno konferenco. Tri velesile, namreč, Zedinjene države, Španija in Anglija predlagajo, naj se ruski program izpopolni s točko o omejitvi oboroževanja. Ameriška vlada še pristavlja točko, kako bi se naj pokrivali državni dolgovi.

Ljubljanski občinski svet.

Ljubljana, 3. aprila.
(Konec.)

Druge zadeve.

Število izvoščikov, ki morajo ponoči čakati na kolo dvoru, se skrči od 9 na 6 ter se upelje zanje poseben turnus. (Poročevalec obč. svetnik Dr. Oražen.)

O delovanju „Prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva“ v IV. četrtletju 1906. je poročal podžupan dr. vitez Bleiweis. Društvo je posredovalo pri 4 požarih, postavljalo straže v gledališču itd. Rešila postaja je posredovala v 137 slučajih. Poročilo se je vzelo odobruje na znanje.

Isti poročevalec je še poročal o dopisu ustanovnega odbora za ribarsko družbo „Adrija“, da bi se mestna občina udeležila financiranja te družbe. Sklenilo se je, da se mestna občina ne pridruži, ker se bo stvar najbrže slabo financirala, a akcije so visoke.

V prilog državnim uradnikom.

Obč. svetnik K. Mayer je stavil samostalni predlog, da se mestna občina zavzame za uvrstitev Ljubljane v II. razred pri odmeri dejavnostnih priklad. c. kr. državnim uradnikom. Svoj predlog je utemeljeval sledeče:

Po zakonu z dne 19. februarja t. l. regulirala je vlada plače in de-

jalnostne doklade državnim uradnikom. Dejavnostne doklade so razdeljene v pet, oziroma štiri razrede. In sicer je Dunaj sam za se. Druga mesta so pa razdeljena v 4 razrede — namreč takole: I. raz. nad 80 tisoč, II. raz. nad 40—80 tisoč, III. raz. nad 10—40 tisoč in IV. raz. pod 10 tisoč. Ljubljana je uvrščena v III. razred.

Ljubljanski uradniki smo pričakovali in smo bili uverjeni, da pride Ljubljana v II. razred. Pred dvema in štirimi leti so državni uradniki v Ljubljani prosili visoko vlado, da se jim zboljša dejavnostna doklada ali pa jim privoli draginska doklada. Podpirali so te prošnje s takimi dokazi, da so gotovo nato računali, da se to uresniči, kar so prosili. — Toda zaman — zgodilo se to „žali Bog“ ni. Zakon pa govori, da je vlada pooblaščenca posameznega mesta pomakniti v višji razred dejavnostnih doklad — tudi če to nedopusti število prebivalcev. Lahko pa trdimo, da je v Ljubljani tudi to (40.000 prebivalcev). Ljubljana je imela leta 1900. 36.547 prebivalcev. Morda se pa na vsak način, kar se tiče ljubljanskega trga in sploh drugih nabav — po legi — prištevati k Ljubljani: Šiško, Glince, Rožno dolino in Udmat. S temi kraji pa je imela leta 1900 skupaj: 43.452 prebivalcev. Danes ima Ljubljana sama nad 39 tisoč in z omenjenimi kraji pa skupaj 47.600 prebivalcev. — Dalje živimo v Ljubljani v popotresnem času. Radi izvoza živin v Trst, Gorico, Pulj, Opatijo, Lošinj itd. — je draginja v Ljubljani občutljiva. — Dalje imajo mesta: Dunaj, Praga, Brno, L. vov, Krakova, Linec, Gradec, Trst in Ljubljana **užitinski davek**. Od vseh teh mest je Ljubljana edino mesto cele Avstrije — katero je v III. razredu, vsa druga mesta so v I. oziroma II. razredu. — Beljak je prišel v III. razred, prebivalcev ima 9600 — torej pod deset tisoč. — Inomost tudi nima nad 40 tisoč, je pa v II. razredu — nima užitinskega davka. Kar se tiče n. pr. vojaške stanarine, sta pa Inomost in Ljubljana v V. razredu — torej v enakem razredu. — Zategadelj stavim sledeči predlog:

Mestna občina Ljubljanska naj se zavzame za uvrstitev Ljubljane v II. razred pri odmeri dejavnostnih priklad. c. kr. državnim uradnikom — to iz sledečih razlogov:

1. Ljubljana je imela leta 1900. 36.547 prebivalcev; danes jih ima nad 39.000. — Mora se pa, kar se tiče ljubljanskega trga in sploh drugih različnih nabav k Ljubljani tudi se prištevati kraje: Šiško, Glince, Rožno dolino in Udmat — imeli so Ljubljana in ti kraji leta 1900. skupno 43.452, danes pa 47.600 prebivalcev.

2. Živimo v Ljubljani v popotresnem času — kar vpliva na ljubljansko uradništvo jako občutljivo.

3. Je v Ljubljani radi izvoza živin v Trst, Gorico, Pulj, Opatijo, Lošinj itd. — draginja jako občutljiva.

4. Je Ljubljana edino avtonomno mesto z užitinskim davkom, katero je uvrščeno v III. razred, dočim so vsa druga mesta z žitinskim davkom v celi Avstriji — v II. oziroma I. razredu.

Vsi predlogi so bili soglasno sprejeti, nakar se je zaključila javna seja ter se pričela tajna.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. aprila.

— **Odbor zaupnih mož narodno-napredne stranke** je sklenil v svoji seji dne 3. aprila sledeči dve resoluciji:

„Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke in javlja na podlagi sklepa odbora zaupnih mož z dne 3. aprila t. l., da je bil njegov član gospod dr. Karel Triller izrečno pooblaščen in naprošen, da na volilnem shodu dne 17. marca t. l. predlaga in priporoča v imenu stranke kompromisno kandidacijo g. Etbina Kristana v občinski svet Ljubljanski.“

Odbor zaupnih mož narodno-napredne stranke je sklenil v svoji seji z dne 3. aprila t. l. odločen protest zoper trditve „Slovenskega Naroda“, da je narodno-napredna stranka buržuazimska. Ta trditev je v očitnem protislovju s programom stranke, ki naglašja poleg narodnosti izrečno tudi demokratično podlago strankino. — Odbor zaupnih mož narodno-napredne stranke vsled tega odklanja, zvest svojemu programu, vsako identifikovanje z omenjenim naziranjem „Slovenskega Naroda“, katerega mora najiskrenejšje obzlovati, katerega pa ni mogel za-
brantiti, ker „Slovenski Narod“ ni bil in ni oficijalno glasilo narodno-napredne stranke.“

Ti resolucije se obračati proti članku, katerega je v našem listu priobčil dr. Ivan Tavčar o Kristanovi kandidaturi v mestni svet Ljubljanski. V tem članku izraženo je bilo osebnostno mnenje pisateljevo, katerega tudi zgorajšnji resoluciji nista omajali. Istotako je dr. Tavčar mnenja, da je tudi meščanska stranka v polni meri lahko demokratična, vendar pa opušča vsako daljno polemiko, katera bi nikomur ne koristila.

— **Ljubljanski državnozborni mandat.** V seji odbora zaupnih mož narodno-napredne stranke, ki se je vršila v sredo popoldne, je župan ljubljanski g. Ivan Hribar izjavil, da sprejme kandidacijo za ljubljanski mandat. Odbor zaupnih mož je pozdravil to izjavo z največjim navdušenjem. S posebnim veseljem najvjavljamo to vest, katero sprejmemo z navdušenjem in zadoščenjem izvestno ne le vsi zavedni volilci ljubljanski, marveč vse zavedno Slovenstvo. Ljubljana ima v županu Hribarju za kandidata moža, kakor si ga le želeli more. Bela Ljubljana dobi v njem za zastopnika v državnem zboru moža velikih idej in izrednih zmožnosti, odličnega Slovenca in velikega Slovana, in kar je posebno naglasiti, neutrudno delavnega moža, ki mu je počitek skoroda nepoznan. Gospod Ivan Hribar pozna kot dolgoletni župan ljubljanski potrebe mesta Ljubljane in prebivalstva ljubljanskega vseh slojev. Njegovo od vseh — od prijateljev in nasprotnikov — priznavana deloljubnost in vedna pripravljenost, zastaviti svoje sile v prilog dobre stvari, daje jamstvo, da opra-

viši župan Ivan Hribar kot državni poslanec ljubljanski vse nade, ki jih stavlja v tečajnem današnjem položaju vanj mesto Ljubljana. Ali ne le to. Ne gre samo za materialne interese mesta Ljubljane in nje prebivalstva. Kar daje kandidaturi Ivana Hribarja višji pomen in — prav ker gre za mandat našega nacionalnega središča — pravo signaturo, je neutajno dejstvo, da je bil župan Hribar od svoje mladosti najvernejši čuvár nacionalne ideje slovenske in goreč prvoboritelj za najdražje svetinje slovenskega naroda. Vsakdo, ki razmere tudi le od daleč motri, mora vedeti, da je g. župan že danes preobložen z javnimi in zasebnimi posli. Državnozborni mandat mu naloži novo breme. To je vedel in čutil tudi on in umljivo je, da se je dolgo ustavljal, da si ga zaupanje stranke in naroda klicalo na to mesto. Če se je sedaj odločil, sledeč soglasni zahtevi svoje stranke in vsestranskemu apelu najodličnejših rodoljubov slovenskih, je pokazal, da stavlja blagor in korist splošnosti nad vse drugo ter s tem podal dokaz resničnega rodoljublja. Zavedna Ljubljana pa, ki ima sedaj kandidata, kakor si ga je želela, vrne na dan volitve zvestobo za zvestobo ter tako sijajno pokaže, kaj sodi o takih političnih cvajarjih, kakor si jih ji drznoje ponuja klerikalci v osebi Kregarja.

— **Kandidatje narodno-napredne stranke.** Narodno-napredna stranka postavi v kamniško-brdskem okraju proti dr. Janezu Ev. Kreku kot protikandidata gosp. Mateja Sršena, posestnika in župana na Skaručni pri Vodich; v kranjskogorsko-radovljiško-tržiškem volilnem okraju proti I. Pogačniku kot protikandidata g. I. Čopa, posestnika v Mostah pri Žirovnici; v ribniškem okraju pa proti I. Jakliču kot protikandidatu g. Antona Rudeža, veleposestnika v Ribnici.

— **Ponesrečen Kregarjev shod.** Kakor smo včeraj poročali, je sklical za včeraj zvečer klerikalni kandidat za Ljubljano, Kregar, volilni shod železničarjev v „Rokodelski dom“. Železničarji so se v obilnem številu odzvali litografiranim vabilom najnovejšega ljudskega prijatelja in so res prišli poslušati, kaj jim bo g. Kregar novega povedal. Dasiravno klerikalni reditelji niso pustili vsakega na shod, vendar so udeleženci napolnili vse gostilniške prostore „Rokodelskega doma“. Shod je otvoril Vencajzov koncipijent dr. Pegan, za božjo voljo je prosil, naj se zborovalci zadrže mirno, kajti opazil je, da je med navzočimi le malo neumnih obrazov, veliko večino pa da tvorijo železničarji naprednega in socialno-demokratičnega mišljenja. Komaj pa je Kregar začel kvasiti svoj spisani govor, že so se začeli klicati: Žlindra, monštran-car itd. Dr. Pegan, ki je Kregarja, kadar mu je zaostala beseda, le-tega sunil v hrbet in mu pomagal iz zadrege, je skočil pokonci in začel kričati in milo prositi za mir, češ, kdor ni z govorom zadovoljen, se lahko po-

zneje oglasi k besedi. Pa ni dosti pomagalo, kajti v tem trenutku vstane neki železničar in zakliče: „Za menoj k „Štajercu“ na Reeljevo cesto, kjer bomo imeli svoj železničarski shod!“ Po teh besedah se vzdigne cel shod, le kakih 25 jih je ostalo v gostilni, da so poslušali Kregarjevo kvasanje, ter se poda z veseljem v sprevedu k „Štajercu“ na Reeljevo cesto, kamor so potem poklicali g. Kocmurja in socialno-demokratičnega poslanca za ljubljansko okolico, ki sta med burnim odobravanjem poročala nad sto naprednim in socialno-demokratičnim železničarjem. Tu zbrani železničarji so poslali v „Rokodelski dom“ pismo, v kojem so povabili Kregarja in dr. Pegan s pozivom, da se udeležita shoda in so jima zajamčili svobodno besedo. Dr. Pegan je res prišel, ali pokukal je samo pri vratih, pa takoj izginil, kakor hitro je preračunal situacijo. Kregar je še nekaj časa vezal otrobe navzočim, ki pa niso bili železničarji, temveč vsakdanji obiskovalci restavracije „Rokodelskega doma“, par krojaškim in črevljarskim vajencem. Omenjeno naj še bo, da je Kregar v svojem govoru zahteval združitve provizijskega fonda s penzijskim fondom, kojo pa železničarji kategorično odklanjajo. Tako se je izvršil zopet en poraz stranke „Ljudskih sleparjev“.

— **Volilni spisi za občinske volitve ljubljanske** so volilec dostavljani; ako bi kak volilni opravičenec ne bil dobil obvestila, naj se pravočasno zanj oglasi na magistratu.

— **Politično društvo „Jednakopravnost“ v Idriji** je minoli ponedeljek priredilo dva javna volilna shoda in sicer na Kljuki pri Ledinah in na Dobračevi v Žirovski dolini. Oba shoda sta bila zelo dobro obiskana in so se volilci navdušeno izrekli za kandidata Ivana Grudna, posestnika na Jeličnem vrhu. Na obeh shodih je govoril tudi socialni demokrat A. Kristan iz Idrije, ki je s svojima govoroma vzbudil sicer mnogo smeha, a prav malo navdušenja za Kopača. Na shodu na Dobračevi se je Kristan prepričal lahko, da bo pretežna večina volilcev Žirovske doline oddala svoje glasove kmet-skemu kandidatu Grudnu. V tem nas potrjuje tudi socialno demokratična agitacija proti Grudnu, o katerem pravijo rdečkarji, da ni kmet, ker je lesni trgovec, vprašamo Kristana, ali ni danes vsak večji kmetovalec tudi lesni trgovec. Slabo je naletel Kristan, ko je trdil, da so žirovske ceste v slabem stanju, dasi so prav ceste v Žirovski dolini, ki jih oskrbuje okrajni cestni odbor, ki mu je načelnik kandidat Gruden, izborno oskrbovane. S takimi argumenti bo Kristan prav malo opravi, o tem naj je prepričan.

— **Klerikalna brezvestnost.** Neka klerikalna propalca v Idriji je na najgriši način mistificirala uredništvo „Notranjca“ ter s tem najbolj dokazala, kolike moralne vrednosti je klika idrijskih klerikalcev v takozvanih boljših krogih. Sodeč po pisavi

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.
(Dalje.)

Grajska družina je z gosti sedela pred hišo pri večerji, ko je v stolpiču nad vratmi nastanjen stražar zatrobil na rog v znamenje, da želi tuj človek priti v grad. Vsa družba se je zganila. Pred turškimi vojaki bežeči ljudje so se pogostoma oglašali v gradu, a Nikolaj Mirabello jih je sprejemal k večjemu le za nekaj dni in samo če so bili gosposkega stanu. Kmetске ljudi je oskrbel z živcem in jih poslal naprej v gore, zakaj bilo mu je na tem, da je kar mogoče malo jedcev pod njegovo streho, saj se je itak vsak dan bolj bal, da začno Turki oblegati njegov gradič.

Sluga, ki je bil pohitel k vratom gledat, kdo da je, se je kmalu vrnil.

— Milostivi gospod, pred vratmi je mlado kmetsko dekle, je sporočil sluga graščaku. Sirota je tako uplašena in izmučena, da še govoriti več ne more.

— Pripelji jo semkaj in do jutri naj ostane pri nas.

Čez nekaj časa so se odprla grajska vrata, a sluga ni pripeljal tujega dekleta pred graščaka, nego začel klicati na pomoč.

Mara je bila od utrujenosti, od silnega napora in duševnih muk izgubila zavest in tresla jo je mrzlica, da je sluga mislil, zdaj in zdaj mu umrje na rokah. Do gradu je močna volja pomagala Mari premagovati telesno slabost, čim je pa stopila s konja, je omagala.

Vsa grajska družba je hitela k vratom. Sluge so prijeli Maro in jo nesli v poselsko sobo, kjer so jo ženske spravile v postelj in jo močile z ootom, ne da bi mogle dekletu pomagati. Mara je mahala z rokami okrog sebe in govorila čudovito zmešane stvari.

Tudi vojvodinja Asunta je prišla gledat, kaj je s tujo deklico, a zatrepetala ji je duša in vsa zbegana je planila k postelji, ko je zaslišala dekletovo fantaziranje. Rasločila je samo imena Tomo in Kržan, Ladislav in kralj Gjačič, a to je zadostovalo, da so jo obile strašne slutnje.

— Nekaj se je moralo zgoditi, nekaj groznega, si je rekla Asunta. Kržan in Tomo sta ali v nevarnosti ali pa sta mrtva. Kdo ve, odkod je to dekle prijezdilo, morda celo od Famaguste. In zakaj je prišla prav sem. Ali me kliče morda Kržan?

Asunta ni imela več miru. Ostala je pri Mari in ji sama stregla. Skuhali so dekletu razna zelišča in mu jih dali piti, grajska gospa je pa znesla vsa zdravila, kar jih je bilo pri hiši.

Asunta je z največjo pazljivostjo poslušala fantazije. Ujela je pač marsikaj, toda zveze ni našla. Mara je govorila o beneških vojaki in o piratih, o podzemskem rovu in o piratski jami, o večalini in o rešitvi in vsaka njena beseda je povečala skrb in strah vojvodinje Asunte.

Vso noč in ves naslednji dan je prebedela Asunta ob postelji Tomove neveste. Grajski valpet se je nekoliko spoznal na bolezni in na zdravila in je sodil, da Mara ne bo več ozdravela.

Tedaj pa se je vojvodinja Asunta odločila, da zapusti gradič Nikolaja Mirabella in da gre poizvedet, kaj je

s Kržanom in z njegovim Tomom. Kržan ji je bil pri svojih obiskih večkrat pripovedoval o podzemski jami, v kateri se je bil nastanil s svojim oddelkom vojaštva in od koder je Famagusto preskrbljeval z živili. Tudi ji je bil pripovedoval o rovu, ki vodi iz vodnjaka v mesto. Asunta je vedela, kam se mora obrniti, če hoče izvedeti kaj o Kržanu in o Tomu in jima pomoči in zato se je lahko odločila za odhod.

Stari Mirabello je bil ves iz sebe, ko mu je Asunta naznanila svoj sklep in tudi vsa grajska družba je strmela.

— Lepo Vas prosim, vojvodinja, kaj vendar mislite, je vzkliknil Mirabello. Ali ne veste, da Vam je če ne že smrt, vsaj onečaščenje takorekoč zagotovljeno, če zapustite moj grad. Turško vojaštvo je preplavilo že večji del otoka, okrog Famaguste pa se ne smete prikazati, sicer Vas takoj pri-mejo. Stare ljudi in otroke puščajo Turki še v miru, drug pa ni nihče varen pred njimi.

Ravno tako kakor stari Mirabello, so tudi drugi grajski prebivalci prigovarjali Asunti naj ostane in ji

slikali nevarnosti, katerim se hoče izpostaviti, v tako strašnih barvah, da jih je same zazeblo pri misli na usodo, ki zna zadeti Asunto.

Molče je vojvodinja Asunta poslušala vse to prigovarjanje. Kako majhni in malo značajni so se ji zdaj zdeli vsi ti ljudje, ki niso pojmiili njenega sklepa.

— Ti ljudje ne vedo, kaj je ljubezen, si je mislila Asunta, ti ljudje bi me tudi ne razumeli, če bi jim rekla, da žrtvujem rada čast in tudi življenje, samo da rešim Kržana.

Asunta je zapustila Mirabellov gradič še tisti dan. Mirabello ji je dal na razpolaganje kmetški voziček in star hlapec je za bogato plačilo prevzel nalogo, da pelje Asunto do gore, kjer je domnevala, da je piratska jama. Asunta je slekla svojo dragoceno obleko in se napravila v razdrapano obleko kmetске ženske. Svojo snežnobelo polt si je pomazala s pepelom in med umetno razmršene lase natresla moke. Podobna je bila zdaj starikavi ciganki in upala je, da v tem kostumu srečno doseže svoj cilj.

(Dalje prih.)

ima mistifikacijo na vesti neki klerikalni uradnik, ki je že pri zadnji občinski volitvi hotel delati zdražbe med uradnistvom, a mu je takrat korenito izpodletelo. Ta poštnjak je svoječasno pisal tudi anonimne ovadbe na sodišče proti naprednemu občinskemu odboru in je brezdomno tudi v zvezi z dopisi, s katerimi se je sramotilo napredno uradništvo v „Vaterlandu“ in „Weltblattu“. Namen klerikalne mistifikacije je prozoren ko steklo, a povemo jim, da so se zopet korenito zmotili, ker klerikalni falotje niti žaliti ne morejo več. S svojo novo lo-povščino pa je idrijska klerikalna so-drga le samo sebe razkrinkala.

— **Ljubljanska skupina želez-niških uradnikov** vabi na redni ob-čni zbor, ki bo dne 7. aprila v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidel) točno ob šestih zvečer. Dnevni red: 1. Poro-čilo delegatov gg. Borštinarja, Preka in Stefina o zborovanju na Dunaju, dne 23. marca in v Ma-riboru, dne 1. aprila. t. l. 2. Zahteve uradnikov Južne železnice.

— **Redni občni zbor „Bojni-škega in podp. društva pomožnih uradnikov“**, ki je bil določen na dan 6. t. m., se vrši vsled ovire v četrtek, 11. aprila t. l., ob osmih zvečer v restavracijskih prostorih „Narodnega doma“ z običajnim dnevnim redom.

— **Kranjska podružni a av-strijskega pomožnega društva za bojne na pljučih**. Odbor usoja si iznova opozarjati na letošnji občni zbor, ki se vrši v soboto, 6. t. m., ob polu 6. zvečer v mestni dvorani.

— **Sah**. Na željo nekaterih ljubljanskih šahistov bode g. Milan Vidmar, znani šahovski mojster, zopet igral v soboto 6. t. m. ob polu 8. uri zvečer v kavarni „Union“ s 30 šahisti naenkrat. K igri so vabljeni vsi, ki se zanimajo za to igro. Ker je ne-mogoče, da bi se dobilo zadostno število šahov na razpolago, zato naj prinese vsak šahist igro s seboj. G. Milan Vidmar je dosedaj tretji šahovski mojster avstrijski. Gotovo želi marsikdo spoznati mladega šahovskega mojstra.

— **Tridesetletnica dijaške in ljudske kuhinje**. Maša povodom te slavnosti bo 7. t. m. ob 10. dopoldne v cerkvi Jezusovega srca. Ob polu 12. istega dne bo pogoščenje dijakov in vsakdanjih gostov v zgornjih prostori-rih starega strelišča. Zabeležba za vstopnice za dobrodelno slavnost v Unionu, za katero vlada veliko zani-manje, se začne v ponedeljek, 8. t. m. in sta prevzela iz prijaznosti spre-jemanje oglašil knjigotroec g. Gion-tini na Mestnem trgu in ga. Šešar-kova v Šelenburgovih ulicah.

— **Projekcijski večer in pre-davanje v „Mestnem domu“**. Sročil je bil v „Mestnem domu“ projekcijski večer, na katerem je kazal foto-graf g. Rožun iz Litije s skioptiko-nom najlepše naravne krasote kranjs-ke dežele. G. Rožun je kraje vse sam fotografiral in se mora priznati, da se njegove slike odlikujejo po iz-redni ostroty in jasnosti. Tudi kolo-rit je večinoma izborno zadet. Kazal nam je g. Rožun včeraj znamenite kraje po Dolenjskem, zlasti pa po Gorenjskem, kjer je povsod nakopi-čenih toliko naravne lepote, da bi nobena druga dežela ne imela toliko tujih občudovalcev naše domovine, če bi se delala taka reklama zanje kot se dela za kraje v Švici, Nemčiji i. t. d., — kakor je umestno poudar-jal g. Rožun. Slik smo videli okoli 100. — Nato je o razvoju, ko-risti in pospeševanju tujkega pro-meta predaval tajnik „Deželne zveze za tujski promet na Kranj-skem“ g. dr. R. Marn. Izvajal je sledeče: Gospodarsko življenje je da-nes tako urejeno, da se mora vsaka dobiček donosajoča stvar izkoristiti. Časi so minuli, ko je zemlja sama dajala še dovolj dobička, da se je od nje živelo. Ker je življenje dandanes drago, zato je treba poiskati drugih pridobitnih virov za lažjo zadostitev te draginje. Potovanje je bilo včasih težavno, dandanes pa je olajšano, tako da pridemo v kratkem lahko v najoddaljenejše kraje sveta. Kaj čuda, da si ljudje žele ogledati znamenitosti in krasote tujih krajev! Posebno Švica šteje leto za letom vedno več tujcev, ki pušajo lepe denarce v de-želi in nekdanji siromašna se je danes Švica opomogla do lepega blagosta-nja. Pred petimi leti je prišlo tja 2 milijona tujcev, in so pustili v deželi 150 milijonov frankov. Kakor Švica je znamenita tudi naša Gorenjska: vse je tu na razpolago, da more priva-biti tujce k nam. Ako se napravijo vse udobnosti za tujce, postane n. pr. Bohinj letovišče prve vrste. In to bo ugodno za nas. Zemlja bodo naši ljudje dražje prodajali, podraže se pa tudi vse druge reči, od česar bodo imeli le domačini velikansko korist. Pred vsem bo imelo ta kolosalen vpliv na obrt in trgovino. Obisk tuj-cev ima tudi vsogjevalen in izobra-ževalen pomen za dotični kraj, kar

je v nekaterih krajih pri nas že pre-cej potrebno. Govornik je priporočal, naj bodo ljubljanski letoviščarji dru-žabni tujci, s katerimi pridejo v do-tiko na svojem letovišču v naši de-želi in obravnavajo nato obirno po-speševanje tujkega prometa s oti-rom na Ljubljano. Ljubljana je po-stala moderno mesto, ki je jako pri-vlačna za tujce, posebno zaradi pre-lepih izletov na vse strani. Kar je pa najlepše, ima Ljubljana svoj grad! Ravno zaradi njega postane Ljub-ljana lahko središče tujkega prometa na Kranjskem. Govornik se je za-vzemal z vsi gorečnostjo, da se na Gradu napravi restavracija, novi na-sadi in isprehajališča ter zlasti elek-trična žična železnica ali vzpe-njača. Ta se mora zgraditi na vsak način! Gradec n. pr. se je ravno za-radi svojega Gradu povzdignil glede tujkega prometa. V vzpenjačo invest-i-ri kapital se morda par let ne bo investiral, a pomisliti je treba, da bodo od mnogih tujcev imeli veliko dobička obrtniki in trgovci. Preda-vatelj je na to priporočal „Deželno zvezo za promet tujkega prometa na Kranjskem“, naj bi bil vsakdo njen član, posebno pa ljubljanski tr-go-vci in gostilničarji in hotelirji. Zveza dela vendar in prvi vrsti zanje in — noben izmed njih ni njen član! To je žalostno! — Projekcijski večer in predavanje je bilo žal slabo obis-kano! Vredno bi bilo oboje večjega zanimanja našega ob-činstva!

— **Karavanski bratje v Lj.b-ljani** prirede v nedeljo 7. t. m. izlet v Reko, Trsat, Opatijo in Volosko. Odbor iz Ljubljane v soboto zvečer ob polu 8. uri. V nedeljo zjutraj iz-let na Trsat, ob polu 10. uri s par-nikom v Opatijo, Ob 1 uri popoldan skupni obed na Voloskem v Narod-nem domu gospoda restavraterja A. Bogovića. Ob polu 6. uri zvečer od-hod iz Opatije v Ljubljano. Zbirališ-če na južnem kolodvoru v soboto zvečer točno ob 7. uri.

— **Ceneje vrzišnje**. Pločevina za železne cevi za peči se podraži za 1 do 3 K pri 100 kg. — Cena ste-klenih gumbov se zviša za 15 do 30 odstotkov, velja pa le za takozvano gorsko blago, ki se izdeluje v krajih gorate okolice Jabilnice na Češkem.

— **Nova podružnica „Sloven-skega planinskega društva“** se je ustanovila za škofjeloški okraj s se-dežem v Železnikih.

— **Novačanje v Novem mestu končano**. V četrtek 4. t. m. je bilo letošnje novačanje v Novem mestu dokončano. V celoti se mora reči, da je bilo letos primeroma jako malo za voja-ke primerne „materijala“. Od 457 fantov je bilo potrjenih le 58.

— **Mučen prizor na novome-škem kolodvoru**. V sredo dopoldne pri ranžiranju dopoldanskega vlaka, bi se bila prigodila na novomeškem ko-lodvoru kmalu grozna nesreča. Pri prevažanju stroja z enega tira na drugega, skočila dva fanta, ki sta šla v mesto k novačenju, eden proti drugemu, se tik pred lokomotivo zgra-bita in začneta drug drugega obdela-vati. Bila sta kakor dva divja pete-lina tako v „ognju“, da se prav nič nista brigala za vedno bližje jima pri-hajajoči stroj. K sreči pa je bil stro-jevodja, še predno je začel vlak ran-žirati, na to opozorjen, da je danes novačanje in da je treba paziti na pijane fantine. Stroj je torej vozil nekoliko počasneje kakor sicer. Ven-dar, ker sta omenjena pretepača sko-čila naglo pred bližajoči se stroj, bi ju bil stroj vkljub temu povozil, da niso v usodnem trenutku pri-skočili železniški uslužbenci, ter pre-tepača tik pred strojem potegnili s tira. Strojvodja je mogel komaj še pravočasno stroj ustaviti. Ves prizor je napravil na občinstvo skrajno mu-čen vtisk.

— **Darilo**. Gosp. Herman Go-riani, graščak v Rupč vrhu, je povodom svoje poroke z gospodično Gabrijelo Gandini iz Novega mesta poslal vsoto 200 K za reveže smihel. stopiške občine. Županstvo Smihel-Stopiče si šteje v prijetno dolžnost, da izreče za to velikodušno darilo najiskrenejšo zahvalo.

— **Strokovni pouk o kme-tijstvu**. V nedeljo, dne 7. t. m. bo deželni komisar za vinstvo in sadjar-stvo g. Fran Gombač imel prakti-čen pouk o vinarstvu in sadjarstvu dopoldne od desetih do dvanajstih v Krškem in sicer v šolskem vrtu ter v podružnični drevesnici, v kateri je zajec skoro vsa drevesca pokvaril. Popoldne ob treh ima pa predavanje o vinstvu, sadjarstvu in zadrugištvu pri Sv. Duhu.

— **Prilike**. Na nabor v Žu-žemberku je prišel tudi 21letni na-bornik, ki meri samo 73 cm, a je si-ocer popolnoma normalno razvit te-lešno in duševno. Ko ga je neki član komisije vprašal, če ima še kako dople, je dejal: „Katera punca bi pa marala za takega prilikeca?“

— **Novo sobotno društvo se snuje v Medlini**. Želimo pripravljati-nemu odboru mnogo uspeha.

— **Vzrok nabera za požarni okraj**. Za sodni okraj Vi-pava je od 208 nabornikov potrjenih 58, za sodni okraj Pestoja in Seno-že od 316 potrjenih 85, za sodni okraj Ilirsko Bistrico pa od 175 po-trjenih 43, torej povprečno 26 3/4%.

— **Ogost**. V soboto je pogorel posestniku Jakobu Dolencu v Or-melich pri Senožečah hlev in šupa s klaho in stalo. Škode je 2475 K, zavarovalnina pa 2400 K. Kako je ogenj nastal, ni znano.

— **Sirotniški svetniki**. Višje deželno sodišče v Gradcu je sanka-zalo, da se morajo v vseh občinah, ki spadajo podenj, ustanoviti sirotniški svetci za nadzorovanje osebnih ras-mer in vzgoje sirot, gojencev in dru-gih v oskrbo izročenih mladoletnikov, ker je dosedanje nadzorovanje v tem osiru bilo nezadostno. V Celju je že ves mesec razglašen ta ukaz, a celj-ski Nemci nimajo smisla za dobro vzgojo sirot, zato se še nihče ni ja-vil na magistratu. Posledica tega je bridko javkanje „Deutsche Wacht“, ki jih daje Nemcem krepke pod nos in jih roti, naj se oglasijo za sirotni-ske svetnike, sicer bodo Slovenci za-sedli ta mesta, vsled česar se bodo nemški varovanici in varovanke pola-goma poslovnosti, kakor se je zgodilo z nemškimi otroci na Češkem, ko so Čehi dobili sirotninsko oblast nad njimi. Svetujemo, naj se Slo-venci pobrigajo za mesta si-rotinskih svetnikov, da se ne bodo slovenski varovanici po-tujčili!

— **Ohle vsem slovenskim učiteljskim društvom na štajer-skem**. „Štajerski Lehrerbund“ skliče 9. maja t. l. delegacijsko zborovanje radi pogodbe z avstrijskim „Beam-tenvereinom“ in glede učiteljskih plač v Gradcu. Zato se tem potom pozivajo slovenska učiteljska društva na Štajerskem, da tekoma aprila t. l. izvolijo eventuv. svoje de-legate ter te naravnost ozna-nijo vodstvu „Bunda“ v Gradcu. Potne troške delegatom naj plačajo društva sama, ker „Zvezi“ naši v to nedostajajo sredstev. „Bund“ zahteva imenik članov naše „Zveze“, a za 1. 1907 vpsalati ste le dve društvi doslej podpisane vodstvu toza-devni seznam. Tudi ima vsako dru-štvo vpisati za slednjega člana 30 v letnega prispevka „Bundu“. Društva naj se odzovejo ti svoji dolžnosti, kakor je bilo to že svoječasno javno oznanjeno! — Celje, 3. apr. 1907.

— **Vodstvo „Zveze slovenskih štajerskih učiteljev in učite-ljic“**. — **Smrt pri streljanju z mo-žnarjem**. V Lučanih na Štajerskem je streljal na Veliko noč hlapec Flo-rijan Trobas z možnarji. Kar se je en možnar razletel in kos tega je zadel hlapca s tako močjo v srce, da je bil v par minutah mrtel.

— **Ustrelil se je v Puju 19letni trgovski pomočnik Jožef Fellner**, in sicer v ledja. Težko ranjenega so prepeljali v graško bolnico.

— **Srebrno kolajno za zasluge** je podelila štajerska kmetijska družba dr. Schirmmaulu v Rajhenburgu.

— **Divji nemški kolezarji**. V Slovenji Bistrici so trije nemški ko-lesarji s tako silo drveli po ulicah, da so pobili v šolski ulici posestnico Lendarc na tla, kjer je nezvestna obležala z več ranami. Siroveži so jo seveda odkurili z vsi naglico.

— **25letnica slovenskega to-varnarja**. Gosp. Andrej Jakil iz Rupe pri Gorici je dne 2. t. m. praznoval 25letnico ustanovitve svoje kožarske tovarne. Gosp. Jakil, ki je znan kot vedno zvest in odločen na-rodniak, je pri tej priliki po primer-nem nagovoru izdatno obdaroval vse svoje delavce in uslužbence. Gospod Jakil naj bi služil v izgled slovenskim obrtnikom, kajti pri njem se vidi, kaj doseže marljiv, vreden in podjeten mož. Živio!

— **Železniška nesreča**. Pred-vočarjanj je na progi Divača-Pulj med postajama Cerovlje in Lupoglava skočil s tira stroj in trije vozovi to-vornega vlaka iz neznanega vzroka. Škoda ni velika. Izmed ljudi se ni nihče ponesrečil.

— **Italijanska kultura**. Na deški petarsrednici „Družbe sv. Cirila in Metoda“ pri Sv. Jakobu je zopet razbitih 13 šip.

— **Črne koke v Trstu**. Cela ro-d-bina železniškega fakina Forstnerja je zbolela za črnimi kozami. Prepe-ljali so jih v infekcijsko bolnišnico.

— **Pokušen samomor**. V Trstu se je hotela zastropiti z vdihavanjem plina ogljikovega oksida 20letna Jo-sipina Tiene. V ta namen je v svoji sobi zabasala vse odprtine in za-gala oglje. O pravem času so jo še rešili.

— **Prijet vsemilno**. Bresposelni nosilec premoga 20letni Franc G. v Trstu je skoni streho hiše št. 414 v Rouglu v lomil v stanovanje zakon-skih Grdoli in odnesel vrednostnih stvari za 732 K. Ker je izvršil tatvino popoldne, so ga prijeli pri njegovem vračanju skoni streho in izročili straž-niku.

— **500**. Ivan Zarkovič, dela-vec v Štitaru na Hrvaškem, je živel skupaj s slepo beračico Marijo Va-kušič. Ko je šla te dni ta beračica in prišla včer domov, našla je svo-jega 5letnega sina mrtvega. Zarkovič se je izgovarjal, da je pustil otroka samega doma, ko je šel v bližnji gozd po drva in ko se je vrnil, da je bil otrok že v zadnjih izdihljajih ter da je najbrž padel v bližnjo vodo in se potem zavlekel v hišo. Zarko-viča so zaprli, ker je na sumu, da je on umoril otroka.

— **Pričetke letošnje stavbe** sezona. Nestanovitno in neugodno vreme ovira še zdaj pričetek stavbnih del, in to je tudi vzrok, da še ni semkaj sunanjih zidarjev in težakov. Projektiranih je do zdaj šest novih stavb, in sicer: Dvonaštopna hiša Roberta Stenovića v Slomškovi uli-cah, za katero se koplje po prisiljen-ih že temelji; dvonaštopna hiša O. Bambergova ob Miklošičevi cesti, kjer kopljejo tudi že temelji; trinad-stopno poslopje „Ljudske posojilnice“ ob Miklošičevi cesti (vis-à-vis hotelu „Union“), vila Iv. Varog ob Dolenj-ski cesti; enanaštopna hiša trgovca Iv. Podboja na škofjih parcelah pri Sv. Petru ter četrta dvonaštopna hiša posestnika Kolkaja ob podaljša-nih škofjih ulicah. Razen tega bo vzdignil ob Stari poti posestnik L. Jelenič svojo pritlično hišo v enonaš-topno in M. Zaloker na Krakov-skem nasipu bo dal izvršiti pri svo-ji hiši nekatera rekonstrukcijska dela. Lani dograjene hiše se bodo ometale in osnažile. Na Selu bodo to leto dogradili tovarniška poslopja za ke-mične izdelke.

— **Tuji v Ljubljani**. Meseca marca t. l. je došlo v Ljubljano 3888 tujcev — 607 več kot prejšnji mesec in 172 več kot meseca marca lan-skega leta. Od teh se jih je nasta-nilo v hotelu „Union“ 660, pri „Slonu“ 653, pri „Maliču“ 360, „Lloyd“ 280, „Ilirija“ 183, pri „Juž-nem kolodvoru“ 151, „Štrukelj“ 114, pri „Bavarskem dvoru“ 121, pri „Av-strijskem cesarju“ 107, „Grajzer“ 97, v ostalih gostilnah in prenočiščih pa 1162.

— **Prijet tat koleza**. Hlapec Franc Šetina je kot uslužbenec gostilničarja Lovrenca Šarca v Ljub-ljani pred dvema mesecema ukradel kolo posestnika Mihaela Strleta iz Iga, ko ga je ta dal spraviti pri Šarcu. Šetino so zdaj prijeli in je tatvino priznal.

— **Izgubljene in najdene reči**. Delavka v tobačni tovarni Jožefa Kremžarjeva je izgubila črno denar-nico, v kateri je imela 11 K 84 vin. — Črevljarjeva žena Marija Jemčeva je izgubila denarnico, v kateri je imela 16 K 70 vin. denarja. — Krojaški mojster Anton Orehek je izgubil de-narnico, v kateri je imel 2 K denarja. — **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri zvečer koncert v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidl), Kolodvorske ulice. Začetek ob polu 8. uri. Vstop prost.

— **Slovenci v Ameriki**. Žup-nik Kerže aretovan. V Cleve-landu so zaprli župnika Keržeta, ker je streljal iz župnišča ter bi bil skoraj zadel gospodično Petelin. — Slo-venoi in Hrvatje v Elyju (Mi-nesota) so postavili pet kandidatov v občinski zastop.

— **Najnovejše novice**. — Pa-sivno rezistenco so pričeli usluž-benci na ogrski progi južne že-leznice.

— **Umor**. V Gornji Lindavi blizu štajerske meje so našli okraj-nega sodnika umorjenega.

— 17 oseb je zgorelo v ita-lijskem hotelu v San Francisku. 18 oseb je hudo ranjenih.

— **Vsled zrušenja želez-nice „Salzkammergut“** v Wolf-gaško jezero je škoda nad milijon kron. Proga ne bo popravljena pred poletjem.

— **Cesarjevo potovanje** v Prago so odgodili zatagadelj, ker se v prostorih, v katerih bi bival cesar na Hradčanih, dosedaj ni mogla doseči primerna temperatura.

— **Župnik** — morilec. V ogrski občini Bukovina je župnik Kala-vaszi čupljana teptal toliko časa z nogami, da ga je umoril. Obsojen je bil v poldrugo leto ječe.

— **Berolin ima** ponažno-vejšem štetju 2,100.000 prebi-valcev. Od leta 1905 je prebivalstvo naraslo za 100.000 duš.

— **Kri je dal za svoje ženo**. V Filadelfiji je bila neka gospa zelo slabokrvna, da ji je grozila smrt, ako se ji ne pomaga na umetni način. Njen mož se je ponudil, da ji od-stopi svoje krvi. Spretni zdravniki so se lotili operacije. Odprli so žile na roki ženi in moču ter napravili tako, da se je moževa kri pretakala v od-prto žilo na ženi roki. In tako so ženi rekli življenje. Mož je vsled iz-gube krvi sicer zelo oslabil, toda s dobro hrano mu kmalu sopes opo-morejo.

— **Darilo Slovenov**. General grof Artur Čerep-Spiridovič,

predsednik slovenske zveze v Moskvi, je izročil amerišnemu predsedniku Rooseveltu v imenu Slovanov umetno iz srebra in zlata izdelano kupo, ki je pravmojstrsko staroslovensko delo. To pa kot pripoznanje na zaslugah, ki se jih je Roosevelt stekel za skle-panje rusko-japonskega miru. Ko se je predsednik grofu zahvalil s pri-mernimi besedami, se je podal grof s svojim spremstvom v Mont Ver-mont in položil na Washingtonov spomenik venec s sledečim napisom: „Od slovenske zveze v Moskvi na-menjen Juriju Washingtonu“.

Književnost.

— **Deželni muzej Rudolfinum v Ljubljani**. Poročilo za leto 1906. sestavlja muzejski kustos dr. phil. Walter Šmid. Vsled radodarnosti Kranjske branilnice opremljeno s sli-kami. Ljubljana 1907. Ta zanimiva brošura je izšla tudi v nemškem je-ziku. Podobe, s katerimi je oprem-ljena, so jako poučne. Rube je izvr-šil akad. slikar Peter Zmitek. Iz-poročila je razvidno, kako vestno in sistematično dela sedanji kustos, da spravi muzej v red in pa da so se zbirke muzejske zopet znatno pomno-žile. Muzej bi pač zaslužil, da bi mu občinstvo v prihodnje posvečevalo več pozornosti in zanimanja, kakor doslej.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 5. aprila. Pri svojem potovanju v Prago izstopi cesar na štirih postajah, kjer bodo slav-nostni sprejemi. V Pragi bodo 4 dvorne slovesnosti.

Dunaj 5. aprila. Ogrski mini-stri in njihovi referentje pridejo v ponedeljek zvečer semkaj na nova nagodbena pogajanja.

Praga 5. aprila. Ob polu 3. je separaten vlak odpeljal več sto odličnih oseb k Gregrovemu po-grebu. Pri grobu bodo govorili en zastopnik mladočeške stranke, en zastopnik „Sokolake zveze“ in en zastopnik mesta Prage.

Brno 5. aprila. Izgled rožnov-skih kmetov je našel mnogo po-snemovalcev. Iz različnih morav-skih občin se poroča, da zapu-ščajjo kmetje demonstra-tivno cerkve, če se čitajo vo-lilni pastirski listi škofov in da pred cerkvami demonstrirajo proti početju duhovnikov.

Pulj 5. aprila. Pri inspekciji vojne ladje „Monarch“ je padel korvetni kapitan Melak med stroje in se je smrtonovarno po-škodoval.

Petrograd 5. aprila. Zapo-vednik črnomoškega brodogva ad-miral Skrydlov je odstav-ljen; na njegovo mesto je ime-novan admiral Viren.

Pariz 5. aprila. Tu je umrl v starosti 80 let general Stof-fel, ki je bil od leta 1860. do 1870. vojaški ataše pri franco-skem poslanstvu v Berlinu in je tedaj s temeljnimi poročili o pruski armadi nujno, a brezuspešno svaril Napoleona III. pred vojno z Nemčijo.

Berolin 5. aprila. „Voss. Zei-tung“ se poroča iz Petrograda, da sta začela finančni in poljedelski ministri veliko akcijo proti mini-strskemu predsedniku Stolypinu v namen, da bi ga strmoglavila.

London 5. aprila. Novojški zdravniki so spoznali, da je zaradi umora obtoženi milijonar Thaw na umu popolnoma zdrav in da se obravnava proti njemu lahko nadaljuje.

Vsem, ki se čutijo bedne in onemogle

ki so nervozni in brez energije daje Sanatogen nove življen-ske moči in poguma. Sijajno ga je ocenilo več nego 5000 profesorjev in zdravnikov. Naprodaj po lekarnah in dro-gerijah. Brošure razpoložljata gratis in franko Bauer & Cie., Berlin SW 48 in ge-neralno zastopstvo C. Brady, Dunaj, I. 1142-1

Dobra slast,
lahko prebavljanje,
Pravilna menjava snovi

so podlaga telesnega
dobrobita in tega si
pridobi vsakdo s
redno rabo rogaškega
„tempeljakega
vrelca“ (kot prinos
k vinu, konjaku, sad-
nim sokovom) ali ro-
gaški „Styria-vrelec (precej
jačji, samobiten).
Dobiva se pri firmah **M. Kastner** in **Peter
Lassnik** v Ljubljani

Zahvala.

Občeznana tverka gosp. Frana Žagarja
v Markovcu je po svojem namestnikovem
šefu gosp. Francu Žagarju jun. podpisane
šolske vodstvo poslala 25 iztisov „Spo-
menice Miroslavu Vilharju“ za učiteljsko oz.
šolar. bukvarno. Blagumu, za napredek šole
tako vnetemu dobrotniku, blag. gospodu
Fran Žagarju, bodi tem potom najsrčnejša
zahvala izrečena. Bog ga živi še mnogo let!

**Vodstvo štiričrtnih ljudskih šol v
Starom trgu pri Ložu** 28. marca 1907.
Jakob Žebre,
šolski vodja in nadučitelj.

Umrli so v Ljubljani.

Dne 2. aprila: Angel Dolenc, dninarjev
sin, 10 let. Pristavske ulice, 4. Idiotismus —
Marija Meden, služkinja, 68 let. Pristavske
ulice št. 4. Paranoja — Jakob Rus, dežnikar,
75 let. Karlovska cesta 14. Ostarelost.

Dne 3. aprila: Marija Zonta, gostija, 81
let. Radeckega cesta 11. Ostarelost. Alojzija
Kozin, posestnikova hči, 11 mes. Vel. čolnar-
ske ulice 5. Bronchitis capiti.

Dne 4. aprila: Pavel Golob, krojač, 71
let. Radeckega cesta 11. Jetika.

V deželni bolnici:
Dne 2. aprila: Josip di Qual, opekar,
64 let. Pljučnica. — Matija Lešnjak, hlapec,
22 let. Jetika. — Tomaž Mikš, hlapec, 40 let.
Fractura femoris dextra.

Dne 3. aprila: Jera Simončič, kuharica,
62 let. Gangrena intest. — Ivan Mis, delavec,
37 let. Jetika.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 06-2 Srednji snežni tlak 736-0 mm.

Dat.	Čas opazo- vanja	Stanje baro- metra v mm	Tempe- ratura v C.	Vetrovi	Nebo
4	9. z. v.	720-1	5,2	sl. svzh.	oblačno
5	7. z. j.	720-6	4,4	sl. jug.	oblačno
6	2. pop.	723-2	6,0	sl. jsvh.	oblačno

Srednja večerajna temperatura: 5,4° nor-
male: 7,5°. — Padavina v mm 6,6.

Krojaškega pomočnika

išče za trajno delo

JOŽEF PERNE

krojaški mojster v Trzinu, Gor.
1152-1

Mlad

trgovski pomočnik

spreten prodajalec, manufakturst, se
tako sprejme pri tvrdki I. Keber,
Ljubljana, Stari trg 9.

Samo pismene ponudbe. 1113-2

Potnika

z dobrimi izpričevani sprejme tako
Ivan Jax & sin

Ljubljana, Dunajska cesta 17.
1150-1

Ogras

(Stachelbeeren)

117

lepe sadike, fine vrste, se po
ceni oddajo v Ljubljani
Bohoričeve ulice št. 5.

Pianino

skoraj nov, se proda.

Več se poizve v Ljubljani, Stari
trg 9, v trgovini. 1112-2

Kupi se dobro ohranjen, boljši otroški voziček.

Kje, — pove upravništvo „Slov.
Naroda“. 1116-2

Spretna šivilja in učenka

se tako sprejmeta. 1120-2
Modni atelje Šetino
Wolfove ulice 5.

Izprašan organist

ki je tudi izurjen v pisarniški stroki,
želi vstopiti v kako pisarno.

Pismene ponudbe pod „služba“
na upravn. „Slov. Naroda“. 1114-2

Postelino perje in puh oprano in osnaženo

1/2 kg od 35 kr. naprej
867-5 prodaja
C. I. Hamann
v Ljubljani.

Umetni mlin

z manjšim posestvom na Korotkem,
na prav primernem kraju tik železniške
postaje, se iz proste roke takoj proda.
Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“. 1113-4

Hotel „Južni kolodvor“.
V soboto, 6. aprila 1907
velik

KONCERT

Ljublj. društvene g. dbe.
Začetek ob polu osmih. Vstop prost.
A. Seidel,
noter. 11-4

Vljudno se priporoča

trgovina
s klobuki in črevlji
Ivan Podlesnik ml.
Ljubljana,
Stari trg št. 10.

Velika zaloga, solidno blago.
3512 Cene zmerno. 55

Trgovski potnik

35 let star, oženjen, veče slovenščine,
nemščine in italijanščine, 1886 službe
osebno za Notranjsko in Primorsko, kjer
je dobro poznan. — Ponudbe pod „500“
glavna pošta, Trst. 1123-2

Proda se

posestvo

radi bolesni pod jako ugodnimi pogoji,
tik tržaške državne ceste, 10 minut od
Ljubljane oddaljeno, kjer se nahaja že
nad 50 let obstoječa gostilna z ve-
likim senčnatim vrtom in vrtom za
sočivje. Zraven je velika vinska klet,
pripravna za vsako kupčijo, posebno
pa za vinskega trgovca. 1069-6

Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“.

Najvišja odlika na mednarodni
razstavi v Milanu leta 1906
(avstr. juror.)

Za kašelj

hripavost in zaslezenje sopil
rabite II 4386 5

salmiakove pastilje
lekarnarja
Piccolija v Ljubljani.

Škaflija 20 via., 11 škaflije 2 kroni.
Naročila izvršuje točno in po po-
vetju lekarnar **PICCOLI** v Ljub-
ljani, na Dunajski cesti.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7-10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice,
Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel.,
Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc,
Budejovice, Praga.

7-17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo
mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11-30 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Je-
senice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel.,
Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec,
Salzburg, Inomost, Bregenz.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo
mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Je-
senice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel.,
Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec,
Stajer, Linc, Budejovice, Praga,
Dunaj zahodni kolodvor.

7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo
mesto, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
10-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice,
Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel.,
Beljak, Inomost, Monakovo.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

7-09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.

8-44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta,
Kočevja.

11-15 predpoldne. Osebn. vlak iz Gorice
c. kr. drž. žel., Trbiža, Celovca, Linca,
Prage, Dunaja zahodni kolodvor.

12-32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-
Toplice, Novega mesta, Kočevja.

4-30 popoldne. Osebn. vlak iz Selceta,
Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka,
Trbiža, Gorice c. kr. drž. žel., Trsta c. kr. drž. žel.

8-35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice,
Novega mesta, Kočevja.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Linca,
Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža,
Trsta c. kr. drž. žel., Gorice c. kr. drž. žel.

11-34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontalija,
Trbiža, Trsta c. kr. d. žel., Gorice c. kr. d. žel.

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.

2-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.

7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.

10-45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo
v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:

6-49 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.

10-59 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika.

6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.

9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo
v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje-
evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

„SLAVIJA“
vsejemo zavarovalna banka v Pragi
Res. fond: 34.788.837-76 K. kaplačene odškodnine in kapitalje 87.176.383-76 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z varčevni slovesno-narodno upravo.
Vsa posredstva daje:
Generalni zastop v Ljubljani: **Ignac Preiner** in **Ludwig Bock** (beob. št. 111)

Skupna zbiranja in prenosila proti
poliznim listom po najnižjih cenah.
Škoda ostane tisti in najnižnjemu.
Učiva najboljši sloves, kadar postaja.
Dovoljuje in hitro dobiva izdatno
podpore v narodni in občinskih
zbornicah.

Podružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt

(prej banka L. C. Luckmann)

Ljubljana, Franca Jožefa cesta št. 9.

Delniška glavnica in rezervni zakladi kron 183.000.000—

1105-2

se peča z bančnimi in menjalnimi operacijami vsake vrste, kakor: z nakupovanjem in s
prodajo tuzemskih in inozemskih rent, zastavnih pisem, delnic, sreč, valut in deviz,
priskrbuje in deponuje žensitovanske kavcije, prav tako tudi službene kavcije in vadje za
udeležbo pri posrednikih,
prejemlje v hranitve in varstvo vrednostne papirje ter oskrbuje za njih uprave in revizije
pri izrebanjih,
zavaruje srečke proti kurzni izgubi,
vzročuje kupone in izrebane vrednostne papirje pri svoji blagajni,
dovoljuje prodajne na vrednostne papirje in sprejema borzne naročila za tuzemske in

inozemake borze,
prejemlje vloge za obrestovanje proti vložnim knjižicam na tekoči račun in na giro-konto
ter dovoljuje imetnikom takih računov da smejo tudi z vso svojo imovino razpolagati
potem čaka a vista,
izdaja obrestovane blagajniške liste,
dovoljuje kredit na tekoči račun,
oskrbuje v tuzemstvu in v inozemstvu izplačne menice, ter jih prejemlje za inkasovanje,
prepušča plačila nakazila, izdaja kreditna pisma za vse kraje tuzemstva in inozemstva, in
daje vestna navodila za nalaganje vsake glavnice.